

ÇOCUK CİNAYETİ HABERLERİNİN TÜRK YAZILI BASININDA SUNUMU:**POSTA GAZETESİ ÖRNEĞİ****Ceren YEGEN**

Gazi Üniversitesi

İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü

Ankara

ÖZET

Medya haberlerinde suç konulu olaylara sıkça yer vermektedir. Cinayetler, seri cinayetler, çocuk cinayetleri, dolandırıcılık, kaçakçılık ve organize suçlar ile töre ve kadın cinayetleri Türk yazılı basını tarafından da sıklıkla haberleştirilen konulardır. Bu yüzden bu çalışmada, çocuk cinayetleri ve haberlerini ele almak amacıyla bir inceleme yapılmıştır. Çocuk cinayetleri haberlerinin yazılı basında sunumu, Posta Gazetesi örneklemeden hareketle içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. 01.04.2011-30.04.2014 tarih aralığında Posta Gazetesi'nde çocuk cinayetleri konulu yayınlanan toplam 73 haber; yazılı basının çocuk cinayetleri haberlerini nasıl verdiğini analiz etmek için incelenmiştir. Böylelikle, toplumu haberdar etme ve bilgilendirme misyonu olan yazılı basının çocuk cinayetlerini haberleri ile nasıl yorumladığı tartışılmıştır. Çalışma sonucunda Posta Gazetesi'nde 19 haberde 10-15 yaş arası çocukların katli ile ilgili haberlerin yayınlandığı gözlenirken, 26 haberde suçu işleyen kişi kimliğinin maktullere 1.derece yakın kimseler oldukları gözlenmiştir. Bununla birlikte gazetede en fazla işlenen konular 13 haber ile cinnet, 13 haber ile kasıtsız/kazara adam öldürme ve 11 haber ile tecavüzdür. Cinayete kurban giden çocukların cinsiyeti ise çoğunlukla erkektir. Çocukların öldürülme biçimleri sıklıkla ateşli silah eylemi ile olmuştur. İstanbul ili Posta Gazetesi'nde yayınlanan çocuk cinayeti konulu haberlerde 15 haber ile haber fazlalığında öne çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Suç, Suç Haberleri, Cinayet Haberleri, Çocuk Cinayeti Haberleri, Yazılı Basın.

The Presentation of Child Murder News in the Turkish Written Press: Example of POSTA Newspaper**ABSTRACT**

Media frequently give place to crime incidents in the news. Murders, serial murders, child murders, fraud, smuggling and organized crimes and women and honour killings are often made news in Turkish written press. Thus in this study an examination was made to examine child murders and child murder news. The presentation of child murders news in written press were discussed with content analysis method as part of example of Posta Newspaper. The child murders news (total 73 news) were published in Posta Newspaper in the range of 01.04.2011 - 30.04.2014 were examined in order to understand that how the media give child murder news. Hereby, we discussed that written press who have a mission as part of notify and inform the community, how interpret the child murders news. At the end of the study we observed that Posta Newspaper published the news about the murder of children between 10-15 years at its 19 news, and the

identity of perpetrator were found to be people who close to victim 1st degree at its 26 news. Additionally the most worked subjects in the newspaper are insanity with 13 news, homicide by misadventure with 13 news and rape with 11 news. The childrens' gender who victim of murder is mostly male. Istanbul province are prominent the excess of news with 15 news, which published in the posta newspaper, on child murder.

Key Words: Crime, Crime News, Murder News, Child Murder News, Written Press.

Giriş

Sosyolojik ve toplumsal bir sorun olan suç olgusu, medya için de önemli bir haber konusu olmuştur. Medya yazılı ve görsel içeriklerinde suç konulu olaylara sıkça yer vermiştir. Yazılı basında özellikle suç konusunda haber yapılan konular ise; cinayetler, seri cinayetler, çocuk cinayetleri, dolandırıcılık, kaçakçılık ve organize suçlar ile töre ve kadın cinayetleridir. Bu durum medyanın suç olgusuna haberleri ile nasıl yaklaştığının ve söz konusu haberleri nasıl çerçevelediğinin ele alınmasını da bir zorunluluk haline getirmiştir. Çünkü medya çoğu kez haberlerini kendi ideolojik öncülleri, hassasiyetleri, kabul ya da ret ölçütleri çerçevesinde sunabilmektedir. Bu çalışmada, medyada sıklıkla yer alan suç haberleri kapsamında olan cinayet haberlerinden hareketle çocuk cinayetlerinin Türk yazılı basınında sunumu Posta Gazetesi örneklemini ile incelenmektedir. Çalışmada suç haberlerini sınırlamak adına ve önemli bir toplumsal sorun olan çocuk cinayetleri haberleri tercih edilmiştir. Bu çalışmanın konusu çocuk cinayetleri haberlerinin yazılı basında sunumunun, Posta Gazetesi örnekleminde hareket ile içerik analizi yöntemi ile incelenmesidir. Bu yol ile 01.04.2011 - 30.04.2014 tarih aralığında Posta Gazetesi örneklemini ile çocuk cinayetleri konulu yayınlanan haberleri ile yazılı basının çocuk cinayetlerine nasıl yaklaştığının tespit edilmesi ile Türkiye'deki çocuk cinayetleri üzerine bir analiz yapmak amaçlanmıştır.

Bu çalışma, toplumu bilgilendirmede önemli bir rol üstlenen yazılı basının çocuk cinayetlerini nasıl yorumladığının farkına varılması bağlamında önemli nitelikler taşımaktadır. Çalışmada incelenen gazete olan Posta Gazetesi, en fazla satan gazetelerden olması sebebiyle tercih edilirken, çalışmada incelenen dönem olan 01.04.2011 - 30.04.2014 tarih aralığı ise rastgele örneklem dahilinde tercih edilmiştir. Çalışmada örneklem bağlamında sınırlı kalmak adına tek bir gazete seçilmiştir. Çalışma kapsamında gazetenin ekleri ve köşe yazıları çalışmada kapsam dışında bırakılmış, analizi destekleyici birer unsur olan haber fotoğrafları ise çalışmaya dahil edilmiştir. Yöntem olarak içerik analizi kullanılan bu çalışmanın kuramsal çerçevesini ise haber çerçeveleme kuramı oluşturmaktadır. Çalışmada incelenen haberler, T.C. Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü Devlet Enformasyon Sistemi (DES) kullanılarak, söz konusu sistemde "çocuk cinayeti" ve "çocuk katli" anahtar kelimeleri taratılarak elde edilmiştir.

Suç Kavramı

Suç, Türk Dil Kurumu'na (TDK, 2014) göre; “Törelere, ahlak kurallarına aykırı davranış” ve “Hukuk Yasalarına aykırı davranış, cürüm” şeklinde tanımlanmaktadır. Aslında suç kavramı kronolojik bir tanımlamaya da açıktır. Çünkü “herhangi bir zaman diliminde, herhangi bir dönemde, bir toplum için suç olarak adledilebilecek olan bir durum, bir başka toplum için suç olarak nitelendirilmeyebilmektedir.” (Burkay, 2008, s.2) Bu yüzden “suç olgusunun genel geçer bir tanımını yapmak” kolay değildir ve suç sıklıkla etkin olmayan bir nitelik taşımamaktadır (Bal, 2003, s.180'den akt. Burkay, 2008, s.2). Türkiye’de eski Türk Ceza Kanunu’na göre suç; “tipe uygun, hukuka aykırı, kusurlu bir hareket” olarak tanımlanırken, Yeni TCK’ya göre suç, “bir haksızlıktır”. “Her suç, bir haksızlık teşkil eder. Ancak, her haksızlık, suç oluşturmaz. Haksız Fiilleri Suç ve Kabahat olarak ikiye ayırabiliriz” (Erişim,[http://web.ogm.gov.tr/birimler/merkez/teftis/Dokumanlar/2011-Suç ve Unsuruları_sonçalışma.pdf](http://web.ogm.gov.tr/birimler/merkez/teftis/Dokumanlar/2011-Suç_ve_Unsurları_sonçalışma.pdf),11.05.2014). Bir fiilin cezalandırılacak bir suç teşkil etmesi için bazı unsurların olması gerekmektedir. Suçu oluşturan temel unsurlar: “Kanuni Unsur”, “Maddi Unsur”, “Hukuka Aykırılık Unsuru (Kanunun hükmü ve amirin emri (TCK m. 24/1), Meşru Savunma (TCK m.25), Hakkın Kullanılması ve İlgilinin Rızası (TCK m.26), Cebir, Şiddet, Korkutma ve Tehdit Altında İşlenen Suçlar (TCK m. 28)” ve “Manevi Unsurdur.” Ayrıca zorunluluk (ıztırar) hali 2005 yılında Türk Ceza Kanunu’nda hukuka uygunluk sebebi olmaktan çıkarılmıştır (Erişim, http://tr.wikipedia.org/wiki/Ceza_hukuku, 11.05.2014.) Bunun yanı sıra, TCK’nın 8.maddesine göre “Türkiye’de işlenen suçlar hakkında Türk kanunları uygulanır. Fiilin kısmen veya tamamen Türkiye’de işlenmesi veya neticenin Türkiye’de gerçekleşmesi halinde suç, Türkiye’de işlenmiş sayılır” (26.09.2004’te kabul edilen 5237 numaralı TCK).

Suç olgusu toplumsal, hukuki, kültürel, siyasal hatta ekonomik perspektifler dahilinde ele alınmalıdır, çünkü suç birçok durum ile ilişkilidir. Örneğin, Türkiye’de suçların yaklaşık yarısı 25 yaş altı çocuk ve gençler tarafından işlenmektedir (Civiloğlu, 2007, s.62). Bu tespit, suç olgusunun ülkenin hukuk sisteminden, eğitim sistemine kadar birçok anlamda ele alınması gerektiğini ortaya koyar niteliktedir. Suçun anlaşılması adına salt suçun belirlenmesi yetmez. Bu yüzden ki demokrasisi gelişmiş birçok ülke “suç korkusu”nu güvenlik politikalarının belirlenmesinde ve topluma sunulan güvenlik hizmetinin kalitesinin ölçülmesinde önemli bir ölçüt olarak sosyal ve politik gündemlerine almaya başlamıştır (Miceli vd., 2004’den akt. Uludağ, 2010, s.3). Ayrıca suç olgusunun nasıl oluştuğu ve oluşumunda rol oynayan etmenlerin tespit edilmesi adına çeşitli suç teorileri de ortaya atılmıştır. Söz konusu teoriler kısaca; bireysel teoriler, psikolojik teoriler, biyolojik teoriler ve sosyolojik teoriler olarak sıralanabilmektedir (Burkay, 2008).

Haber Çerçeveleme

Medya haber yaparken olay ve durumları bazı ölçütler dahilinde seçmekte ve sınırlandırmaktadır. Bu anlamda aslında olay ve muhtevatlarına yönelik bazı çerçeveler oluşturmakta, bunu yaparken de içerikleri biçimlendirmektedir. Medyanın bilgi ve içeriklere müdahalesine binayen “Çerçeveleme” kuramı da 1980’li yıllardan bu yana önem kazanmıştır. Çünkü çerçevelemenin anlam oluşturmada önemli bir rolü olduğu varsayılmaktadır (Güran ve Özarlan, 2013, s. 300). Tankard’a göre çerçeveleme (2001, s.95’den akt. Güran ve Özarlan, 2013, s.300), kişilerin bir konuyu ele alırken, belirli çerçevelere yani konunun belirli nitelik ve sonuçlarına yoğunlaşmak suretiyle, diğer nitelik ve sonuçları ele almadıkları bir anlayışa işaret etmektedir. Çerçeveleme medya tarafından sık kullanılan bir anlayış olarak öne çıkmaktadır. “Kitle iletişim araçları, kitlelerin kamusal olayları yorumlayıp tartışmada kullandıkları referans çerçevelerini etkin bir biçimde ortaya koymaktadır” (Scheufele, 1999, s105’den akt. Güran ve Özarlan, 2013, s.300). Medya bu anlamda yalnızca toplumun çeşitli yönlerini göstermemekte, bununla birlikte toplumsal bilgiyi düzenlerken yeğlenilmiş anlam ve yorumları da sunmaktadır.

Çerçeveler, bireylerin olaylar ve bilgileri "belirleme, algılama, teşhis etme ve adlandırmasına" olanak sağlayan araçlardır. Goffman, çerçeveleme üzerine şu görüşleri ileri sürmüştür: "Bazı çerçeveler, varlıkların, önermelerin ve kuralların bir sistemi olarak açık seçiktir; diğer büyük bir kısmı ise bir yaklaşımın veya bakış açısının bilgisini sağlamada yetersizdir. Bununla birlikte, yapılandırma düzeyi ne olursa olsun her çerçeve kullanıcılarına, çerçevenin sınırları içinde tanımlanan görünüşte (gerçekte olmayan) sınırsız sayıdaki somut olayların belirlenmesi, kavranması ve adlandırılması için olanaklar verir." Tam olarak çerçeveleme, olayları sınıflandırmaya, yorumlamaya ve kısa sürede anlamaya yardım eder. Diğer bir genel tanımlamaya göre de çerçeveleme kavramı, bir durumdaki, bir değer yargısının sunulmasındaki veya problemlerin seçilmesindeki kurnazca yapılan değişikliklere işaret eder. Çerçeveleme etkisi ise sözü edilen değişiklikler nedeniyle ortaya çıkan düşünce değişiklikleri sonucu meydana gelir.” (Atabek ve Uztuğ, 1998, s.99)

“Medya Çerçeveleri” ve “İzleyici Çerçeveleri” düzeyleri ile ifade edilen çerçeveleme kuramının medya çerçeveleri bağlamı haber çerçevesini ifade ederken, haberin düzenleyici akışını da nitelendirmektedir. Söz konusu düzey medyanın çeşitli öncüller ya da ideolojiler dahilinde haber ve içerikleri yorumlayarak, medyanın içerikleri öznel yorumları (kültürel, siyasal, ekonomik hukuki birçok etken dahil) çerçevesinde ele aldığı iddiasına dayanmaktadır. Çünkü birçok etken ya da durum haber yapım sürecini doğrudan ya da dolaylı bir biçimde etkileyebilmektedir. İzleyici çerçeveleri ise medyanın çerçevelediği konu ya da durumların “doğrudan çıktılarını” nitelendirmektedir (Gamson ve Modigliani, 1989, s.2’den ve Shoemaker ve Reese 1996’dan akt. Güran ve Özarlan, 2013, s.300-301). Haber çerçeveleme bağlamında toplumsal gerçekliğin inşası da öne çıkmakta, inşacı yaklaşımın toplumsal öncüllerin yorumlanması, tartışılması ve pratiğe dökülmesi ile ortaya çıkmış olması onu

çerçeveleme kuramı ile ilişkilendirmektedir. Durur'a göre (2011, s.21) çerçevelemenin medya içerik üretici ve alıcılarınca yayılan "anlam inşasında" da bir hayli önemli olduğu varsayılmaktadır.

İnşacı yaklaşıma göre, insanların içinde yaşadıkları dünyaya ilişkin çıkarsamalarının toplumsal olarak tahayyül edildiği ön kabulüne dayanmaktadır. Gerçeklik toplumsal olarak kurulmakta ve toplumsal alandaki etkileşimlerle yeniden üretilmektedir. Başka bir ifadeyle; toplumsal gerçeklik, bizim ona dair konuşmalarımız veya düşünme tarzımız tarafından meydana getirilmektedir. Bu gerçekliğin doğasının ne olduğuna dair uzlaşımlarımız ve onu anlamaya yönelik kullandığımız kavramlar sayesinde toplumsal gerçeklik oluşur. Bu oluşmaya inşa denir." (Collin'den akt. Dursun, 2004, s.54'den akt. Durur, 2011, s.22)

Haber medyası da tıpkı toplum gibi, kendi ideolojik öncülleri temelinde içerikleri ile toplumsal gerçekliği yaratmakta ve olması gereken gerçeklik gibi sunmaktadır.

Medya ve Suç: Suç Haberleri

Suç söz konusu olduğunda ele alınması gereken en önemli kavramlardan biri "mağdur" kavramıdır. Mağdur, "haksızlığa uğramış kimse, kıygın" (TDK, 2014) biçiminde tanımlanmaktadır. "Mağdurun korunması için sadece polisiye tedbirler ve önlemlerle almak yeterli olmayabilir. Bu durumda devlet otoritesinin dışında, devletten özerk, özel alan ile devlet arasında aracı niteliğinde örgütlü bir sosyal yapılanma olan Sivil Toplum Kuruluşları (STK) devreye girmelidir" (Erdoğan, 2013: 39). Bunun yanı sıra medyanın da suç ve suçlu kadar mağdura yaklaşımı ve onu temsili de bir hayli önemlidir. Çünkü çoğu kez medya çalışanları da toplumdan birer bireyler oldukları için suç konulu haberleri kendi algısı ile çerçevelemekte ve sunmaktadır. Suç olgusu gerek yazılı gerekse görsel medyada sıkça yer bulan bir konudur. Kimi çevreler medyanın suç olgusuna yaklaşımının öznel ve ön yargılı olduğunu tartışırken, kimi çevreler ise medyanın sosyal sorumluluğunun bir gereği olarak, toplumu haberdar etme misyonuna paralel şekilde suç haberlerini sunumunda bir yanlılık görememektedir. Suç olgusu medyada genellikle önemli ve toplumun bazı kesimlerine zarar vermiş ya da verebilecek nitelikte olan olaylar temelinde ele alınmaktadır. Toplumsal birçok olayda hiç şüphesiz medyanın rolü büyüktür. "Her ne kadar medya doğrudan bazı olayların nedeni olmasa da, dolaylı olarak özellikle televizyon programları aracılığıyla" bazı durumları meşrulaştırabilmektedir. (Kardam, 2005, s.49)

Yazılı basında da suç haberleri sıklıkla yer almaktadır. Söz konusu haberler; cinayet haberleri, seri cinayet vakaları, çocuk cinayetleri, kadın ve töre cinayetleri ile organize suçlar ve kaçakçılık konularında yoğunlaşmaktadır. Ayaç ve Bal'a göre (1999), yazılı ve görsel medyada kaçakçılık ve organize suçlar ile ilgili yer alan haberler, "hiç şüphesiz göz ardı edilmemesi gereken bir "de facto"dur. Terör uzmanı Emrullah Uslu, "istihbarata kaynaklık eden haberlerin %80-85'lik bölümünün gazete, dergi, radyo ve televizyon gibi basın organlarının verdiği haberlerden elde edilen açık istihbarat bilgileri olduğunu" söylemekte ve medyadaki bazı içeriklerin istihbarat analizcilerince

istihbarat bağlamında yorumlanabilecek olan enformasyonlara çevrildiğini ifade etmektedir (akt. Aytac ve Bal, 1999). Murdock'a göre ise, (1991, s.413) polis memurları "suç haberlerinde en sık atıf yapılan kaynaklar" arasında bulunmaktadır (Wright, 2007, s.6).

Medyanın suç haberlerini verme üslubu, medya çalışanları da toplumda birer birey olduklarından toplumsal yapı ve kültürel kodlanış biçimlerinden bağımsız olamamaktadır. Örneğin cinayet haberleri toplumsal hassasiyet olgusuna paralel çoğu kez "dehşet" olarak nitelendirilmekte ve olaya atfedilen önemle çoğu kez suçlu ve mağdur görmezden gelinebilmekte, toplumsal infial yaratıcı olaylara da sebebiyet verilebilmektedir. Bunun yanı sıra kadın ve töre cinayeti konulu haberler de toplumsal değerlerin bir eleştirisi niteliğinde, medya tarafından yine vahşet ya da insan haklarına aykırı durumlar olarak ele alınmaktadır.

Medyanın haber üretirken olayın gerçekliğini yansıtmaktan çok, toplumdaki egemen kültürel algıların belirlediği bir yeniden üretim gerçekleştirdiğidir. Toplumdaki kültürel sınırları koruyan medya, toplumsal çıkarlar adına bazı görüş ve değerleri kabul edilebilir olarak sunarken diğerlerini gayrimeşru olarak tanımlar. Toplumsal değerler açısından sapkın olarak nitelenen bu olaylar medya tarafından dışlanmaz ancak sapkınlıklarına vurgu yapılarak aktarılır. Normal olan, sapkın olanla kıyaslanarak, normalin yeniden onaylanması sağlanır" (Shoemaker ve Reese, 1997, s.103-106'dan akt. Şeker ve diğerleri, 2013, s.173).

Medyadaki suç haberciliğinin olumsuz özellikleri birçok yorumcu ve araştırmacı tarafından ifade edilmiştir. Suç haberlerin olumsuz etkisi Ericson ve Fishman tarafından çoğu kez vurgulanmıştır. (Ericson, 1991 ve Fishman, 1981'den akt. Kumar, 1996) Goldfarb (1968'den akt. Kumar, 1996) ise, "bu tür haberlerin bilgi ve görüş açısından hukuksal bir kullanım alanında jüri üyeleri üzerinde zararlı etkilere sahip olduğunu" belirtmiştir. Çünkü söz konusu haberler, medyanın çerçevesi ile sunulurken yönlendirici nitelikte de olabilmektedir. Bu varsayıma göre Amerikan medyasındaki suç haberleri suçluları genellikle aşırı saldırgan kimseler olarak göstermektedir. Bunun yanı sıra Kumar'a göre, (1993, s.6) "medya suç haberlerini çoğu kez ampirik referanslar olmadan vermekte, olayları neredeyse hiçbir zaman ilk elden deneyimlemeden haber aldığı biçimde" vermektedir. Özellikle suç konulu haberler genellikle ikinci el kaynaklardan edinilen bilgilerin doğrudan aktarımı şeklinde verilirken, "aniden ve dramatik" ifadeleri ile süslenmekte, haber söz konusu ifadelerle teslim edilmektedir. Young, bu atipik kalıplaşmış tasvirin ahlaki doğruluğunun tartışılmasını gerektiğine dikkat çekmektedir (Young, 1981, 402'den akt Kumar, 1993, s. 2-6).

Schedner'e göre, "Amerikan medyası sıklıkla yabancılar arasındaki şiddet suçunu" haberleştirmektedir. Lotz da bu anlamda, söz konusu medyanın siyahilere yönelik suç haberlerine sıkça yer verdiğini söylemektedir. (Schedner, 1998 ve Lotz, 1991'den akt. Kumar, 2011, s.19-20) Buradan da anlaşılacağı üzere suç olgusunun haberleştirilmesi medyanın yapısı kadar, toplumsal

yapı ve değer yargıları ile de bir hayli ilgilidir. Ericson, Baranek ve Chan (1987'den akt. Barlow, 2011, s.11) suç konulu haberlerin genellikle normallik tanımlarını aşan sapmalar ya da sokak davranışları üzerinde bir rapor niteliğinde olduğunu söylemektedir. Onlara göre gazeteciler bu olayları ya da davranışları tanıma ve izleyici ye sunmakla sorumludur. Bu anlamda gazeteciler, toplum için normal ve kabul edilebilir davranış sınırlarını tanımlama yeteneği olan “sosyal kontrol ajanlarıdır.”

Suç haberlerinde medyanın algısı ya da değerlerinin yanı sıra medyanın dili de bir hayli önemlidir. Pollak’a göre, (2007, s.61) bir haberde kullanılan dil tüketicinin gerçekliği ve suç algısı inşası açısından önemlidir. Gerçekliğin toplumsal inşası için kullanılan dil, haberi çerçeveleme ve düzenlenmiş bir içerik olarak sunmaktadır. Örneğin uyuşturucu ticareti yapan kimseler “Zehir Taciri” sıfatı ile sunulurken, bir fuhuş operasyonunda yakalanan ve HIV/AIDS ile yaşayan bir hayat kadını “AIDS’li Fahişe” sıfatı ile sunulmaktadır. Cinayet haberlerinde de bazen şüphelinin katil olup olmadığı kesinleşmeden “Katil” ifadesi ile başlıklar atılabilmekte ve dezenformasyona sebebiyet verilebilmektedir. Ne olursa olsun suçu işleyen kimse dil ile öteki; mağdur ise bizden, toplumdan biri olarak inşa edilmektedir. Dil bu anlamda; ideolojik bir yansıma, dışavurum, kayırma ya da yerme aracı olabilmektedir.

Cinayet Haberleri ve Çocuk Cinayeti Haberleri

Sherizen’e göre (1978’den akt. Swroop, 1993, s.4), “suç periyodik bir olaydır” ve medyada da gündeme gelme sıklığı belki de bu yüzdendir. Cinayet ise suç haberleri arasında belki de en önemli olanıdır ve tüm toplumlar için önemli bir suç niteliğindedir. Bu yüzden tüm toplumlarda da, medyada da cinayet olgusuna atfedilen önem büyüktür. Seri cinayetler, töre cinayetleri, kadın cinayetleri, kan davası sebepli cinayetler ve çocuk cinayetleri birçok ülkede görülen cinayet türleri iken, aslında söz konusu cinayet türleri toplumdan topluma değişmektedir. Örneğin seri cinayetler ABD’de daha yaygın iken, kan davası ve töre cinayetlerinin Türkiye’de daha yaygın olduğu düşünülmektedir. Buradan referansla Türk yazılı basınının da cinayet haberlerinden sıklıkla beslendiği söylenebilmektedir. Seri cinayetler, töre cinayetleri, kadın cinayetleri, kan davası sebepli cinayetler ve çocuk cinayetleri konuları yazılı ve görsel basın tarafından sıklıkla haberleştirilmektedir.

Suç ve suç haberleri söz konusu olduğunda suçlu ve mağdurun da suç olgusu kadar büyük bir önem ve hassasiyetle ele alınması gerekir. Tüm suç mağduru haber medyasında eşit şekilde yer almayabilmektedir. Örneğin Greer’in aktardığına göre, (2007, s.22) cinayet konulu haberlerde kimi zaman olay, kimi zaman da suçlu ve mağdurlar daha önce çıkmakta, medya tarafından kimi zaman “ideal kurban” kavramı yaratılmaktadır. İdeal olarak tasvir edilen suç mağdurları medyada yoğun şekilde bir olaya kurban olan kimseler olarak temsil edilir. İdeal olarak tasvir edilen kurban “meşru statü verilen bir kişi ya da kişiler” olarak sunulur. Söz konusu kurbanın suç olayında hiçbir suçu, yönlendirmesi ya da tahriki yokmuş gibi verilir. Bu kişiler “savunmasız, masum, sempati ve şefkat

layık olan kimseler olarak gösterilir ve genelde yaşlı kadın ve genç çocuklardır.” Oysaki aynı haberlerde, “oysa genç erkekler, evsizler, uyuşturucu sorunları olanlar ve toplumdaki marjinal kimse ya da gruplar ise tam tersi şekilde, potansiyel suçlu kimseler olarak” verilebilmektedir (Christie, 1986, s.18 ve Carrabine ve diğerleri, 2004’den akt. Greer, 2007, s.22).

Şiddet ve suç temalı haberler, kimi zaman suçlu olarak gösterilen kimseyi suçlama niteliğinde olabilirken, kimi zaman ise gazetecinin sorumluluğunu bir yana bırakması ile önyargılı değerlendirmelere dönüşebilmektedir (Sparks, 1992, Chibnall, 1977’den akt. Greer, 2007, s.32). Yazılı basında yer alan cinayet haberlerinde de genellikle durum böyledir. Suçlu olarak gösterilen kimse (fail), medyada cinayet haberlerinde sıklıkla gazetecinin önyargıları ile nefret suçuna sebebiyet verecek içerikler ile göze çarpmaktadır. Töre cinayetleri, özellikle son dönemlerde Türkiye’de artan kadın cinayetleri ve çocuk cinayetleri toplumsal bir infiale sebebiyet verecek şekilde sunulmaktadır. Birçok haberde mağdur ve olayın gerisine atılmakta, salt etki yaratmak adına olaya atfedilen önem artmakta, mağdurun ve çevresinin olay sonrası olumsuz yönde etkilenmesine sebep olacak içeriklere yer verilebilmektedir. Ayrıca cinayet haberlerinde suçun kişisel olmasına karşın, suçu işleyen kimsenin hayatına ilişkin gereksiz ayrıntılar da verilebilmekte ve suçu işleyen kimsenin de aile ve sosyal çevresini olumsuz yönde etkileyecek içeriklere yer verilebilmektedir. Türkiye’de seri cinayet haberleri arka planda kalırken, töre, kadın ve çocuk cinayeti konulu haberler öne çıkmaktadır. Şüphesiz cinayet haberleri toplumu yönlendirme ve bilgilendirmede önemli bir role sahiptir. Cinayet haberlerinin medyanın sosyal sorumluluğunun gereği olarak toplumu bilgilendirme adına verilmesini her şekilde sağlıklı bulan yaklaşımlara karşın, medyanın cinayet haberlerini verme şekli ve sıklığı nedeniyle topluma olumsuz yönde örnek olabilecek olayları gündeme taşıyarak meşrulaştırdığını varsayan yaklaşımlar da mevcuttur. Bu anlamda medyanın cinayet haberlerine büyük bir hassasiyetle yaklaşması gerektiğini söylemek sanırım yerinde olacaktır.

Medyada cinayet haberleri ile sunulan failer bazen, medyanın onları sıkça haberleşirmesi ve olumsuz da olsa bir ekol haline getirmesi sebebiyle bir popülerite kazanmaktadır. Örneğin, Belçika’nın en azılı suçlularından biri olan ve küçük kız çocuklarına yönelik kaçırma, tecavüz, fuhuşa zorlama gibi korkunç suçlar işleyen ve pedofili çeteleriyle bağlantılı olan Marc Dutroux örneğinde olduğu gibi medya Dutroux’ u anlamak ve onu analiz etmek için bir ortam haline gelmiş ve Belçika medyası tarafından “canavar” olarak nitelendirilse de, sıkça güncemde getirilmesi nedeniyle Dutroux popüler bir kişiliğe dönüşmüştür (Leurs, 2007, s.6). Benzer şekilde ABD’nin çeşitli yerlerinde çok sayıda genç kadını öldürmüş olan ve 1989 yılında elektrikli sandalye ile idam edilen ABD’li ünlü seri katil Theodore Robert Bundy de medyada sıkça yer aldığından ve İşlediği vahşi cinayetlere rağmen eğitilmiş, yakışıklı ve kibar bir genç adam olarak tanımlandığından zamanla popülerleşmiş, yattığı hapisaneyeye birçok kadın hayranından mektuplar gelmiş ve hatta onu konu alan birçok film de

çekilmiştir. Ayrıca bu popülerliğin farkında olan Bundy 1976'nın Şubat ayındaki ilk duruşmadan önce gazetecilere el sallamıştır (Erişim, http://tr.wikipedia.org/wiki/Ted_Bundy, 18.04.2014).

Çocuk cinayetleri dünyada olduğu gibi Türkiye'de de önemli bir sorundur. Özellikle bu çalışmanın tamamlanmasına yakın bir dönem olan 2014 yılı Nisan ayında Türkiye'de çoğu pedofili sebepli beşe yakın çocuk cinayeti işlenmiştir. Savunmasız ve küçük yaşta olmaları sebebiyle çocukların başta yaşam hakkı olmak üzere tüm haklarının korunması gerekliliği gerek aileler, gerekse devlet tarafından bir kez daha sorgulanır hale gelmiştir. Bu anlamda 2012 yılında yayınlanan Türkiye'de Çocuğun Yaşam Hakkı Raporu aşağıdaki sosyal çerçeve ile toplumda çocuğun temel yaşam hakkını elinden alan ya da kısıtlayan durumları özetlemiştir:

A – Devlet Eliyle Ortaya Çıkan Yaşam Hakkı İhlalleri: *Toplumsal Olaylar Sırasında Yaşanan Hak İhlalleri (Kara Mayınları ve Askeri Mühimmat Nedeniyle Yaşanan Hak İhlalleri, Silahlı Çatışmalarda Yaşam Hakkı İhlalleri, Yargısız İnfaz Nedeniyle Yaşam Hakkı İhlalleri, Kamu Görevlilerinin İhmali Sebebiyle Yaşam Hakkı İhlalleri: a)Sağlık Hizmeti Alırken, b)Eğitim Hizmeti Alırken, c)Bakım Hizmeti Alırken ve d)Spor Etkinlikleri Sırasında).*

B- Devlet Önlem Almadığı İçin Ortaya Çıkan Yaşam Hakkı İhlalleri: *Şiddet Sebebi ile Yaşam Hakkı İhlalleri: a) Aile İçi Şiddet, b)Çocuk Cinayetleri ve c)Akran Şiddeti, Bireysel Silahlanma Sonucu Yaşam Hakkı İhlalleri, İntihar Sonucu Yaşam Hakkı İhlalleri, İhmal Sonucu Yaşam Hakkı İhlalleri: a)Trafik Kazaları, b)Ev Kazaları, c)Yangınlar, d)Soba Gazı Zehirlenmeleri, e)Zehirlenmeler, f)Elektrik Çarpmaları, g)Kentsel ve Kırsal Açık Alanda Yaşanan Olaylar, h)Diğer, İşyeri Ölümleri: a)Çocuk İşçi Ölümleri ve b) İş Yeri Kazaları, Afetler (Türkiye'de Çocuğun Yaşam Hakkı Raporu, 2012, s.8).*

Türkiye'deki son gelişmeler ve artan çocuk cinayetleri göz önünde bulundurulduğunda, çocuğa yönelik işlenen suçların büyük kısmının cinsel istismar temelli olduğu varsayılırsa, Türk Ceza Kanunu'nun çocuk istismarını düzenleyen 103. ve 104. maddelerinden de bahsetmek gerekecektir. Çocuk istismarı TCK'da istismara uğrayan kimsenin 15 yaşından büyük olması hâlinde, mağdur kişinin şikâyeti ile suç sayılmakta, yaş farkının beşten büyük olması durumunda şikâyet şartına bakılmamaktadır (Erişim, <http://anayasa.gov.tr>, 13.05.2014). TCK Madde 103'üncü maddesine göre, "Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." Yine TCK'nın 104.maddesine göre ise, "Cebir, tehdit ve hile olmaksızın, onbeş yaşını bitirmiş olan çocukla cinsel ilişkide bulunan kişi, şikâyet üzerine, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." (26.09.2004'te kabul edilen 5237 numaralı TCK) Ayrıca Türk Ceza Kanunu'na göre cinsel rüş yaş 18'dir. Bu anlamda TCK'ya göre; "Onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış" ve "diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya

iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar" çocukların cinsel istismarı olarak kabul edilmektedir. Bu yasal düzenlemelere karşın çocuk istismarının büyük kısmını oluşturduğu varsayılan ırza geçmenin yani tecavüzün Türk Ceza Kanunu'nda tanımı mevcut değildir. TCK 414'üncü maddesi 15 yaşını bitirmemiş bir küçük ile cinsel ilişkide bulunmayı; 423 üncü maddesi ise 15 yaşını dolduran kızı evlenme vaadi ile kandırarak kızlığını bozmayı "ırza geçme" olarak kabul etmiştir. Ayrıca TCK "küçük" ifadesi ile cinsiyet belirtmemiş ve eyleme göre çeşitli cezalar benimsemiştir. TCK Irza geçmede penisin kızlık zarını geçmiş olmasını veya anüs halkasını geçmiş olmasını yeterli bulmaktadır (Erişim, http://tr.wikipedia.org/wiki/Cinsel_rüşt_yaşı & http://tr.wikipedia.org/wiki/Irza_geçme, 12.05.2014). Çocuk istismarı konusunda Türkiye TCK'nın yanı sıra, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından benimsenen, 140 ülkenin imzaladığı ve 2 Eylül 1990'da yürürlüğü giren "Çocuk Hakları Sözleşmesi"ni 27 Ocak 1995'te yürürlüğe sokmuş ve uluslararası hukuk ile de çocuk hakları ve istismarını göz etmiştir. Sözleşmeye göre; ayırım gözetmeme, çocuğun yüksek yararı, yaşama ve gelişme hakkı ve katılım hakkı esastır. Sözleşmenin 34.ve 35. maddelerine göre ülkeler çocukları her türlü cinsel saldırı ve sömürüden korumalıdır (Centel, 2011).

Çocuk cinayeti konulu haberlerden bahsetmek gerekirse; çocuk cinayetleri medyada genellikle "vahşet" olarak nitelendirilmektedir. Korku, öfke, nefret ve tikslenme temaları ile verilen çocuk cinayetleri haberleri, gazeteci kimliğinin yanı sıra toplumun bir üyesi olan gazetecinin de habere aslında önyargısız yaklaşmadığını göstermektedir. Örneğin İngiltere'de 1993 yılında 2,5 yaşındayken Chucky filminden esinlendikleri iddia edilen 11 yaşındaki Jon Venables ve Robert Thompson tarafından öldürülen James Bulger cinayeti, tüm İngiliz toplumunda bir infial yarattığı gibi medyayı da ayağa kaldırmıştır (Petrie, 1994, s.21). Çocuk cinayeti konulu haberler Türk medyasında da önemli ölçüde yer almaktadır. Yazılı basında sıklıkla yer alan ve bir vahşet olarak nitelendirilen çocuk cinayetleri haberleştirilerek, hem toplumun bilgilendirilmesi amaçlanmakta, hem de söz konusu haberler aileler için birer uyarı niteliği taşımaktadır. Çocuk cinayetlerine atfedilen önem de dünyanın her yerinde olduğu gibi Türkiye'de de büyüktür. Medya çocuk cinayetlerini kimi zaman duygusallık ile çerçevelemekte ve fail ya da faileri hedef gösterici nitelikte olabilmektedir. Çünkü hepimize göre olduğu gibi medyaya göre de çocuklar korunmaya muhtaç kimselerdir ve çocuk cinayetleri belki de tüm cinayet türleri içerisinde en vahşi ve acımasız olanıdır. Buna karşın belki de toplumda bir infial yaratmamak adına çocuk cinayetlerinin birçoğunun sebebi olan çocuk istismarı yani pedofili olgusundan çok söz edilmemekte, olay bu faaliyet temelinde gerçekleşmiş olsa da, istismar olayı haberin diğer ayrıntıları arkasına saklanmaktadır. Bu anlamda yazılı basının çocuk cinayetleri konulu haberlerde konu seçimi, mağdur ve faili nasıl sunduğu, dili ve çocuk cinayetleri konulu haberleri yayınlama sıklığı araştırılması gereken bir sorun olarak ortaya çıkmakta ve söz

konusu durumlar Posta Gazetesi örneğinden hareketle aşağıdaki analiz ile açıklanmaya çalışılmaktadır.

Çocuk Cinayeti Haberlerinin Posta Gazetesi'nde Sunumu

Çocuk Cinayeti Haberlerinin Posta Gazetesi'nde Sunumunu ele alan bu çalışma ile 01.04.2011 - 30.04.2014 tarih aralığında Posta Gazetesi'nde yayınlanan çocuk cinayetleri konulu haberlerin yazılı basında nasıl ele alındığını anlamak amaçlanmıştır. Yazılı basın çocuk cinayeti haberlerinde toplumsal bir hassasiyet göstererek infial yaratıcı içeriklere yer verebilmekte, kimi zaman asıl misyonu olan haber vermeden uzaklaşabilmektedir. Bu durum yazılı basının söz konusu haberlerinde objektiflik ilkesinden ayrılmasına da sebep olabilmektedir. Yazılı basının çocuk cinayeti haberlerini toplumsal bir hassasiyetle çerçevelemesi ve bunu suçu işleyen kimse ve mağdur sunumuna yansıtması görüşü temelinde oluşturulan varsayımlar şöyledir:

- ◆ Yazılı basın suç konulu haberlerinde bazı kimselere karşı hedef gösterici içerikler ve “sapık”, “vicdansız” gibi öznel nitelermelere yer verebilmekte, halkı panik, korku ve nefrete teşvik edebilmektedir.
- ◆ Posta'da çocuk cinayeti konulu haberlerde haberin retoriğini güçlendirmek adına fazlaca fotoğraf kullanılmaktadır.
- ◆ Gazete'de çocuk cinayeti konulu haberlerde en çok “cinnet”, “kasıtsız/kaza” ve “pedofili-tecavüz” konuları haberleştirilmiştir.
- ◆ Posta'da söz konusu haberlerde suçu işleyen kimse (fail) en fazla; “1.derece yakın”, “pedofil” ve “mağdur tarafından tanınmayan kimse” şeklinde sunulurken, en az hırsız ve eş şeklinde sunulmuştur.
- ◆ Gazete'de genellikle cinayet sonucu yaşamını yitirmiş 10-15 yaş aralığındaki çocukların haberleştirildiği söylenebilir.
- ◆ Çocuk cinayetine kurban giden çocukların cinsel kimlikleri cinayetlerin konularına göre farklılık göstermektedir ve çocuklar en fazla ateşli silah kullanılarak öldürülmüştür.

Bu çalışmada içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Berelson içerik analizini; “iletişimin açıklanan içeriğinin yansız, sistematik, sayısal tanımlarını yapılan bir araştırma tekniği” şeklinde tanımlamaktadır (Aziz, 2008, s.121'den akt. Göker ve Doğan, 2011, s.56). “İçerik analizinde kullanılan tanımlar, içeriği tanımlamak için, süreçler ve göstergeler kullanan operasyonel tanımlardır.” (Berger 2000'den akt. Ercanpolat, 2010, s.32).

İçerik analizi, “iletişimin belirgin (yazılı/açık) içeriğinin objektif, sistematik ve niceliksel tanımlarını yapan bir araştırma tekniğidir” (Gökçe, 2001, s.7). Cohen, Manion ve Morrison (2007)’a göre ise içerik analizi, elde edilmiş olan yazılı bilgilerin içerikleri ve kapsadıkları mesajların özetlenmesi ve belirtilmesi şeklinde de tanımlanabilmektedir. Sosyal bilimlerde ve özellikle iletişim alanında yapılan bilimsel çalışmalarda yaygın bir biçimde kullanılan içerik analizi, toplanan verilerin hem nicel ve hem de nitel bir değerlendirmeye tabi tutulmasını sağlamaktadır (Çalışkan, 2013, s.57 ve Sert vd, 2012, s.2).

Bu çalışmadaki araştırma kapsamında 01.04.2011-30.04.2014 tarihleri arasında yayınlanan “çocuk cinayeti konulu haberler” çalışma evrenini oluşturmaktadır. Bu evren içerisinden örneklem olan “Posta Gazetesi’nde” söz konusu tarih aralığında yayınlanan “çocuk cinayeti konulu haberlerin” seçilerek incelenmesi bu araştırma için araştırma birimi olarak uygun görülmüştür. Posta Gazetesi’nde 01.04.2011 ile 30.04.2014 tarihleri arasında yayınlanan çocuk cinayeti konulu haberler toplanarak içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Çalışmada incelenen haberlere T.C. Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü Devlet Enformasyon Sistemi (DES) kullanılarak; “çocuk cinayeti” ve “çocuk katli” anahtar kelimeleri taratılarak erişilmiştir. Bu yol ile toplam 96 içerik elde edilmiştir. Bu içeriklerden 23’ü köşe yazısı, 73’ü ise haber niteliğindedir. Konu ile ilgili köşe yazıları çalışma kapsamı dışında bırakıldığından, Posta Gazetesi’nde belirlenen tarih aralığında çocuk cinayeti konulu yayınlanan toplam haber 73 içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Bu çalışmada içerik analizi yapabilmek adına Yalın ve diğerlerinin, “Uluslararası Çatışma Olarak Mavi Marmara Olayı’nın Türk Yazılı Basınında Sunumu ve Toplumsal Siyasetin Üretilmesine Etkisi: Cumhuriyet, Hürriyet ve Zaman Gazetesi Örnekleri” isimli çalışmaları ile Tıraşçı ve Gören’in “Diyarbakır’da Çocuk ve Adolesan Cinayetleri” başlıklı çalışmasından yararlanılmıştır. Ayrıca çalışma dahilinde yazarın daha önce TOJDAC’da “İnternet Haberciliğinde Kadın Cinayeti Haberlerinin Sunumu: Posta Gazetesi Örneği” başlığı ile yayınlanan çalışmasından da yararlanılmıştır.

Çalışmada içerik analizi kapsamındaki sınıflandırma sistemi 5 değişken üzerine bina edilmiştir. Söz konusu değişkenler; “içerikleri oluşturan biçimler”, “çocuk cinayeti haberlerindeki konular”, “haberlere yansıyan cinayetlerin mekanları”, “çocuk cinayetlerin biçimleri” ve “çocuk cinayeti haberlerinde kimlik sunumu” şeklindedir ve araştırma soruları ile desteklenerek tablolaştırılmıştır. İçerik analizinin uygulanması için sınıflandırma sistemine paralel şekilde hazırlanan kodlama cetvelinde de kategoriler şu şekildedir:

- ◆ İçerikleri Oluşturan Biçimler: Haber ve fotoğraf/görsel. (Yegen, 2014)
- ◆ Haberlerdeki Konular: Alı koyma, aşk, cinnet, gasp, intikam, kaçırma, kasıtsız/kaza, kıskançlık, organ mafyası eylemleri, pedofili/tecavüz, satma, şiddet, tartışma. (Yegen, 2014)

- ◆ Haberlere Yansıyan Cinayetlerin Mekanları: mekansal inceleme şehirler dahilinde yapılmıştır ve şehirler: İstanbul, Adana, Kars, Konya, Ankara, Adapazarı, Denizli, Zonguldak, Malatya, Aydın, İzmir, Sivas, Bursa, Kocaeli, Kayseri, Tekirdağ, Mersin, Antalya, Kırklareli, Muğla, Batman, Şanlıurfa, Çanakkale, Ağrı, Muş, Eskişehir, Elazığ, Rize ve yurtdışı iller şeklinde belirlenmiştir. Şehirler çalışmada incelen haberlerin araştırmacı tarafından önceden okunması ile oluşturulmuştur.
- ◆ Çocuk Cinayetlerinin Haberlere Yansıyan Biçimleri: Ateşli silah eylemi, darp, boğma, delici ve kesici alet kullanımı, (Tıraşçı ve Gören, 2007) yakma, asma, zehirlenme, kaza neticesi ile ve belirtilmeyen biçimde.
- ◆ Haberlerde Kimlik Sunumu: Haberlerde kimlik sunumu kodlama işlemi öncesinde haberlerin tek tek okunması ile belirlenmiş ve Suçu İşleyen Kimse Kimliği Sunumu ile Öldürülen Çocuk Kimliği Sunumu (Yaş ve Cinsiyet Kategorisine Göre) şeklinde ele alınmıştır. Oluşturulan kimlik kategorileri Posta Gazetesi'nde yer alan nitelermeler ile birebir olarak verilmiştir. Suçu işleyen kimse kimlik kategorileri: Arkadaş, eski sevgili, eş, 1.derece yakın, 2.derece yakın, hırsız, katil (mağdur tarafından tanınmayan kimse), kimliği belirsiz, komşu, maganda, seri katil, sevgili, pedofil (sübyancı)* biçiminde oluşturulurken, mağdur kimlik kategorileri ise cinsiyet ve yaş kategorileri dahilinde ele alınmıştır. Cinsiyet kategorisi kız çocuğu, erkek çocuğu ve her iki cinsiyet dahilinde, yaş kategorisi ise 0-5 yaş, 5-10 yaş, 10-15 yaş, 15-17 yaş ve 17-18 yaş şeklinde oluşturulmuştur (Yegen, 2014). Türk hukuk sistemi, TCK ve Çocuk Koruma Kanunu'na göre 18 yaşını doldurmamış kimseler çocuk sayıldıkları için çalışmadaki yaş kategorisi 18 yaş ile sınırlandırılmıştır.† Çalışmada “eş” kategorisinin oluşturulma sebebi ise çalışmada incelenen haberlerde çocuk yaşta evlenen ya da evlendirilen kimselerin (çoğunlukla kız çocukları) bulunmasıdır.

Bu araştırmada dört kodlayıcı belirlenmiş, kodlayıcılardan çalışmada incelenen tarih aralığında Posta Gazetesi'nde yer alan çocuk cinayeti konulu 73 haberi kodlama cetveli ışığında kategorize etmeleri talep edilmiştir. Kategori cetvelindeki değişkenler okunan 73 haber adına kodlayıcılarca %95 oranında aynı biçimde kategorize edilmiştir. Kategoriler oluşturulduktan sonra soru kategorileri oluşturulmuş ve sorular kodlama cetveli ile desteklenmiştir. Posta Gazetesi'nin çocuk cinayetleri konulu haberleri incelenerek araştırılan sorular aşağıdaki gibidir:

* TDK, pedofili “sübyancı” şeklinde tanımlamaktadır. Bu yüzden çalışmada da pedofil ve sübyancı eş anlamda kullanılmıştır.

† Kaynak: Gaziantep Milltvekili Dr. Mehmet Şeker'in 2012 yılında TBMM Başkanlığı'na gerekçesi ile birlikte sunmuş olduğu 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nda ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Teklifi, Erişim: <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/2/2-0335.pdf>, 01.06.2014.

- ◆ Posta Gazetesi'nde yayınlanan çocuk cinayetleri konulu içerikler hangi biçimler ile sunulmuştur?
- ◆ Çocuk cinayeti haberlerinde hangi konular ele alınmıştır?
- ◆ Çocuk cinayetlerinin mekansal dağılımı (şehir bazında) nasıldır?
- ◆ Haberlere yansıyan çocuk cinayetleri hangi biçimlerde gerçekleşmiştir?
- ◆ Posta Gazetesi'nde çocuk cinayeti bağlamında suçu işleyen kimse kimliği ve öldürülen çocuk (mağdur) kimliği cinsiyet ve yaş kategorisi dahilinde nasıl verilmiştir?

Posta Gazetesi'nde 01.04.2011 ile 30.04.2014 tarihleri arasında çocuk cinayetleri konulu toplam 96 içerik yayınlanırken, söz konusu içeriklerden 23'ünün köşe yazısı, 73'ünün ise haber olduğu gözlenmiştir. Gazetede çocuk cinayetleri konulu toplam haber sayısı 73 iken, haberlerde kullanılan fotoğraf sayısı ise 110 olarak tespit edilmiştir. Söz konusu haber ve fotoğrafların haberleştirilme sayıları aşağıdaki tabloda belirtilmiştir. (Tablo 1) Posta'da çalışmada incelenen dönemde yayınlanan fotoğraf sayısının haber sayısından fazla olmasının sebebi, bazı haberlerin birden çok fotoğraf ile yayınlanmasıdır.

Tablo 1. Posta Gazetesi'nde Yayınlanan Çocuk Cinayetleri Konulu İçeriklerin Hangi Biçimler İle Sunulduğu

Gazete	Haber Sayısı	Fotoğraf/Görsel Sayısı
Posta	73	110

Gazetede çalışmada incelenen tarih aralığında haberlerin konulara göre dağılımını tespit etmek için; alıkoyma, aşk, cinnet, gasp, intikam, kaçırma, kasıtsız/kaza, kıskançlık, organ mafyası eylemi, kaçırma, pedofili/tecavüz, satma, şiddet ve tartışma kategorileri oluşturulmuştur. Bu kategorilere göre yapılan incelemede Posta Gazetesi'nde çocuk cinayetleri temalı haberlerin en fazla cinnet (13 haber, %17,80) ve kasıtsız/kaza (13 haber, %17,80) ile pedofili/tecavüz (11 haber, %15,06) konuları kapsamında verildiği gözlenmiştir. Buna karşın Posta'da çocuk cinayeti temalı haberler en az alıkoyma (1 haber, %1,36) ve gasp (1 haber, %1,36) konuları kapsamına verilmiştir. Gazetede tartışma (6 haber, %8,21) ve aşk (6 haber, %8,21) konuları aynı oranda yer bulmuştur.

Gazetede çalışmada incelenen çocuk cinayetleri temalı haberlerde, organ mafyası ve satma konularında hiç haber yapmadığı göze çarpmıştır. Bu haberlerin kategorilere göre dağılımı aşağıdaki tabloda özetlenmiştir. (Tablo 2) Kategoriler tabloda alfabetik sıra dahilinde verilmiştir.

Tablo 2. Çalışmada İncelenen Çocuk Cinayeti Haberlerinin Konulara Göre Dağılımları

Konular	Haber Sayısı	Frekans
Alıkoyma	1	% 1,36
Aşk	6	% 8,21
Cinnet	13	% 17,80
Gasp	1	% 1,36
İntikam	5	% 6,89
Kaçırma	2	% 2,79
Kasıtsız/Kaza	13	% 17,80
Kıskançlık	8	% 10,95
Organ Mafyası Eylemleri	-	% -
Pedofil/Tecavüz	11	% 15,06
Satma	-	% -
Şiddet	7	% 9,57
Tartışma	6	% 8,21
Toplam	73	% 100

Gazetede incelenen tarih aralığında çocuk cinayetlerinin geçtikleri mekanlar haberlere şehirler olarak aşağıdaki biçimde yansımıştır: (Şehirler alfabetik bir sıra ile verilmiştir.) (Bkz. Tablo 3) Buna göre çocuk cinayeti konulu haberlerin Posta Gazetesi'nde de yansıyan mekanları (şehirleri) en fazla 15 (% 20,54) haber ile İstanbul ve 6 haber ile (% 8,21) Konya olmuştur.

Kars ilinde gerçekleşen 5, Antalya'da gerçekleşen 4, Adana ve Zonguldak gibi illerde gerçekleşen 3 çocuk cinayeti haberi de gazeteye niceliksel olarak az olmayan sayılar ile yansımıştır.

Posta Gazetesi'nde incelenen tarih aralığında Ankara, Denizli, Malatya, Aydın, Sivas, Bursa, Tekirdağ, Batman, Şanlıurfa, Çanakkale, Muş, Rize, Eskişehir ve Elazığ illerindeki çocuk cinayetlerini konu alan ise yalnızca 1'er haber yayınlanmıştır (Tablo 3). Kategoriler tabloda alfabetik sıra dahilinde verilmiştir.

Tablo 3. Çocuk Cinayetlerinin Posta Gazetesi'ne Yansıyan Mekanları (Cinayetlerin Gerçekleştiği Şehirler)

Şehir Kategorisi	Haber Sayısı	Frekans
Adana	3	% 4,10
Adapazarı	2	% 2,79
Ağrı	2	% 2,79
Ankara	1	% 1,36
Antalya	4	% 5,47
Aydın	1	% 1,36
Batman	1	% 1,36
Bursa	1	% 1,36
Çanakkale	1	% 1,36
Denizli	1	% 1,36
Elazığ	1	% 1,36
Eskişehir	1	% 1,36
İstanbul	15	% 20,54
İzmir	3	% 4,10
Kars	5	% 6,89
Kayseri	3	% 4,10
Kırklareli	2	% 2,79
Kocaeli	2	% 2,79
Konya	6	% 8,21
Malatya	1	% 1,36
Mersin	2	% 2,79
Muğla	2	% 2,79
Muş	1	% 1,36
Rize	1	% 1,36
Sivas	1	% 1,36
Tekirdağ	1	% 1,36
Urfa	1	% 1,36
Yurt Dışı İller	5	% 6,89
Zonguldak	3	% 4,10
Toplam	73	% 100

Gazetede haberleştirilen çocuk cinayetlerinin gerçekleşme biçimleri de çalışma dahilinde incelenmiştir. Bu anlamda çocuk cinayeti temalı haberlerde öldürülen çocukların öldürülme biçimlerinin en fazla 16 haber ile ateşli silah eylemi, 13 haber ile belirtilmeyen ve 10 haber ile delici ve kesici alet kullanımı kategorileri dahilinde gazeteye yansıdığı gözlenmiştir. Buna karşın çocukların öldürülme biçimleri en az zehirlenme kategorisinde gerçekleşmiştir. Asma kategorisinde ise hiçbir haber yer almamıştır (Bkz. Tablo 4). Kategoriler alfabetik sıra dahilinde sıralanmıştır.

Tablo 4. Çocuk Cinayetlerinde Mağdurların Haberlere Yansıyan Öldürülme Biçimleri

Öldürülme Biçimi Kategorisi	Haber Sayısı	Frekans
Asma	-	%-
Ateşli Silah Eylemi	16	% 21,90
Belirtilmeyen	13	% 17,80
Boğma	7	% 9,57
Darp	7	% 9,57
Delici ve Kesici Alet Kullanımı	10	% 13,68
Yakma	5	% 6,89
Kaza/Kasıtsız	13	% 17,80
Zehirlenme	2	% 2,79
Toplam	73	% 100

Posta Gazetesi'nde çocuk cinayeti haberlerinin sunumu bağlamında suçu işleyen kimse ve mağdur (öldürülen çocuk) sunumu da incelenmiş ve bu anlamda kimlik, yaş ve cinsiyet kategorileri dahilinde incelemeler yapılmıştır.

Posta Gazetesi'nde çalışmada incelenen tarih aralığında haberlerde suçu işleyen kimse kimliğinin sunumunu tespit etmek için; arkadaş, eski sevgili, eş, 1. derece yakın, 2.derece yakın, hırsız, katil (mağdur tarafından tanınmayan kimse), kimliği belirsiz, komşu, maganda, seri katil, sevgili ve pedofil (sübyancı) kategorileri oluşturulmuştur.

Bu kategorilere göre yapılan incelemede Posta Gazetesi'nde çocuk cinayetleri konulu haberlerde suçu işleyen kimse kimliği sunumunun en fazla (26 haber ile) 1. derece yakın kategorisi kapsamında verildiği gözlenmiştir. Posta'nın haberlerindeki beyanına göre incelenen 73 haberin 26'sında (%35,61) suçu işleyen kimse, mağdurun 1.derece akrabasıdır. Bu durum, çocukların en fazla anne, baba ve kardeş gibi 1. derece aile bireylerinde katledildiğine işaret etmektedir. Gazetede yer alan haberlerde haberleştirilen konular bağlamında söz konusu kategoriyi; pedofil/sübyancı (9 haber, % 12,33) ile katil/mağdur tarafından tanınmayan kimse (8 haber, %10,95) kategorileri izlemiştir.

Gazetede çocuk cinayetleri konulu haberlerde suçu işleyen kimse kimliğinin en az eş (1 haber, %1,36) ve hırsız (1 haber, % 1,36) kategorilerinde verildiği gözlenirken, komşu (2 haber, %2,73) ve eski sevgili (2 haber, % 2,78) kimlikleri de suçu işleyen kimse kimliği olarak gazetenin haberlerinde az sayıda yer almıştır. Suçu işleyen kimse kimliğinin alfabetik sıra dahilinde kategorilere göre sunumu aşağıdaki tabloda özetlenmiştir. (Tablo 5)

Tablo 5. Posta Gazetesi’nde Suçu İşleyen Kimse (Fail) Kimliğinin Sunumu

Kategori	Haber Sayısı	Frekans
Arkadaş	3	% 4,10
Eski Sevgili	2	% 2,78
Eş	1	% 1,36
1. Derece Yakın	26	% 35,61
2. Derece Yakın	7	% 9,58
Hırsız	1	% 1,36
Katil (Mağdur Tarafından Tanınmayan Kimse)	8	% 10,95
Kimliği Belirsiz	7	% 9,58
Komşu	2	% 2,73
Maganda	3	% 4,15
Seri Katil	-	% -
Sevgili	4	% 5,47
Pedofil (Sübyancı)	9	% 12,33
Toplam	73	% 100

Çalışmada çocuk cinayetine kurban giden mağdurların cinsiyetlerini tespit edebilmek adına cinsiyet kategorisi oluşturulmuştur. Bu anlamda Posta Gazetesi’nde yayınlanan çocuk cinayeti konulu haberlerde en fazla 39 haber (%53,52) ile erkek çocuklarının, 31 haber (%42,48) ile ise kız çocuklarının cinayete kurban gittiği ifade edilmiştir. (Tablo 6) Ayrıca çalışma kapsamında her iki cinsin de cinayetinden bahseden toplam 3 haber de yayınlandığından 3. bir kategori olarak “her iki cins” kategorisi oluşturulmuş ve gazetede söz konusu kategoriye dahil olan toplam 3 haberin (%4, 10) yayınlandığı gözlenmiştir.

Tablo 6. Posta Gazetesi’nde Öldürülen Çocuk Kimliğinin Cinsiyet Kategorisine Göre Sunumu

Cinsiyet Kategorisi	Haber Sayısı	Frekans
Erkek	39	% 53,42
Kız	31	% 42,48
Her iki cins	3	% 4,10
Toplam	73	% 100

Çalışma kapsamında ayrıca 0-5 yaş, 5-10 yaş, 10-15 yaş, 15-17, 17-18 yaş arası kategoriler de belirlenmiştir. Türkiye’de hukuki anlamda yetişkin sayılma yaşı 18 olduğundan ve

TCK'da verilen hükümlere göre cinsel rüşt yaşının 18 olması ve Çocuk Koruma Kanunu'nda da 18 yaşına kadar çocuk sayılma sebebiyle 0-18 yaş arası bireyler çocuk kategorisinde ele alınmıştır.

Posta Gazetesi'nde çalışmada incelenen tarih aralığında haberlerde mağdurların yani çocukların kimliğinin yaş kategorisine göre sunumunu tespit etmek için oluşturulan kategorilere göre; Posta Gazetesi'nde en fazla 19 haberle (%26,04) 10-15 yaş arası çocukların katli ile ilgili haberlerin yayınlandığı gözlenmiştir. Buna karşın 17-18 yaş arası çocuk cinayetleri gazetede 3 haberle (%4,12) en az sayı ile yer almıştır. Gazetede, 0-5 yaş arası (%23,28), 5-10 yaş arası (%23,28) ve 15-17 yaş arasındaki (%23,28) çocukların katli ile eşit şekilde (17 haber ile) yer almıştır. Söz konusu gözlem aşağıdaki kategorileri alfabetik biçimde sıralanmış tabloda özetlenmiştir. (Tablo 7)

Tablo 7. Posta Gazetesi'nde Öldürülen Çocuk Kimliğinin Yaş Kategorisine Göre Sunumu

Yaş Kategorisi	Haber Sayısı	Frekans
0-5 yaş	17	% 23,28
5-10 yaş	17	% 23,28
10-15 yaş	19	% 26,04
15-17 yaş	17	% 23,28
17-18 yaş	3	% 4,12
Toplam	73	% 100

Yapılan bu niceliksel incelemelerin ardından çocuk cinayeti haberlerinin Posta Gazetesi'nde sunumu sonuç ve öneriler kısmında niteliksel ve niceliksel bir biçimde ayrıntılı olarak tartışılmıştır.

Sonuç ve Öneriler

Suç olgusunun medyada sıklıkla işlenen bir konu olduğu açıktır. Medyan cinayet haberlerine tüm suç haberlerinden daha büyük bir hassasiyet ve önem ile yaklaşmaktadır. Çocuk cinayetleri konulu haberlerde cinayet haberleri arasında yazılı basında sıkça yer alan haber türü olarak karşımızda durmaktadır. Yazılı basın genellikle çocuk cinayeti konulu haberleri, haberin retoriğini güçlendirmek için fotoğraf/görsel ile desteklemekte, söz konusu haberleri; “vahşet” ve “dehşet” ifadeleri ile sunmaktadır.

Çocuk cinayeti konulu birçok haber, yazılı basın tarafından bazı hassasiyetlerle çerçevelenmekte ve çoğu kez haberler ile suçu işleyen kimselere duyulan öfke açıkça kusulmaktadır. Çocuk cinayetleri Türkiye'de özellikle 2014 yılının ilk dört ayında hızla artmış ve bu durum ile ilgili T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam aileleri uyararak “Çocuklara çığlık atmayı öğretin” (Erişim,<http://www.cumhuriyet.com.tr>,03.05.2014.) çağrısında bulunmuştur. Bu anlamda

yazılı basın da son dönemlerdeki gelişmeleri yakından takip etmiş ve çocuk cinayetlerini haberleştirerek söz konusu soruna büyük önem atfetmiştir.

Posta Gazetesi örnekleme dahilinde söz konusu gazetede 01.04.2011 - 30.04.2014 tarih aralığında yayınlanan çocuk cinayeti konulu haberlerin incelemesi yapıldığında görülmüştür ki, Posta Gazetesi çocuk cinayeti konusuna konu ile ilgili fazlaca sayıda haber ve fotoğraf ile yer vererek büyük önem atfetmektedir. Bu anlamda gazetenin haberlerinde toplumsal bir duyarlılık ile davrandığı ve çocuk cinayetlerine yüklediği önem ile söz konusu sorunsala dikkat çekme çabası doğrudur. Yine çalışma sonucunda Posta Gazetesi'nde yayınlanan haberlerin analiz edilmesi sonucunda görülmüştür ki, Türkiye'de cinayete kurban giden çocukların büyük kısmı 10-15 yaş arasında olan ve 1.derece yakınları, pedofiller ya da tanımadıkları kimselerce cinnet ve pedofili sebebiyle katledilen çocuklardır. Türkiye'de kasıtsız ya da kaza sebebiyle hayatını kaybeden çocuk sayısı da bir hayli fazladır. Bu tespit, çalışmanın varsayımlarını da doğrular nitelikte iken, aileler ve toplum ile birlikte medyanın da masaya yatırması gereken bir durumdur. Posta Gazetesi'nde çocuk cinayeti konulu haberlerin genellikle suçu işleyen kimselerin 1.derece akrabalar olarak verilmesine paralel “vahşet” olarak yorumlandığı, olaylara hassasiyetle yaklaştığı ve muhabirlerin haberleri kendi ideolojik öncülleri çerçevesinde haberleştirdiği gözlenmiştir. Bununla birlikte Posta en fazla çocuk katlinin 10-15 yaş arasındaki çocuklara aslında gençliğe adım atmak üzere olan bireylere yönelik olması sebebiyle de toplumsal bir hassasiyet göstermektedir.

Buna karşın, toplumu etkileme ve yönlendirmede büyük bir güce sahip olan yazılı basının içeriklerine dikkat etmesi gerekmektedir. Posta Gazetesi'nde incelenen tarih aralığında suçu işleyen kimse kimliğinin yanı sıra mağdur (öldürülen çocuk) kimliğinin sunumunun incelenmesi de önemli olmuştur. Çünkü çalışmada gözlenmiştir ki; çocuk cinayeti konusunda 39 erkek ve 31 kız çocuk cinayeti haberlerinin yapılmış olması çocuk cinayetlerinin cinsiyet gözetmediği ile birlikte, çocukların cinsiyeti ne olursa olsun korunmaya muhtaç kimseler olduğunu ortaya koymaktadır.

Çalışmada incelenen çocuk cinayeti konulu haberlerin gerçekleştiği şehirlerin en fazla İstanbul'da (15 haber ile) gerçekleşmiş olması ise metropollerde çocuk cinayetlerinin daha sık gerçekleştiği gibi bir algı yaratmamalı, aksine çocuk cinayetinin bu çalışma dahilinde de görüldüğü gibi ülkenin doğusundan batısına hemen her yerinde gerçekleşebildiğini ve gerçekleşebileceğini düşündürmeli ve aileler ile toplumun her kesimini bu noktada önlemler almaya itmeli.

Çocukların en fazla ateşli silahlarla ve delici-kesici aletler ile öldürülmesi durumu da tıpkı toplum gibi medyanın da söz konusu olayları “vahşet” biçiminde yorumlamasını adeta haklı çıkarmaktadır. Hatta yakılarak öldürülen çocukların bile mevcut olması ve bu çalışmada incelenen haberlere yansımaları çocuk cinayetlerinin çok geniş yelpazede alınması ve gereken önlemlerin aciliyeti

noktasında hemen herkesi göreve davet etmektedir. Görüldüğü üzere çocuk cinayetlerinin ne cinsiyeti, ne de haklı bir gerekçesi yoktur ve olamaz da.

Yazılı basın çocuk cinayetleri konusunda üzerine düşeni yapmalı, elbette onları haberleştirmeli ama bunu yaparken nesnel olmalı, suçun bireysel olduğunu unutmamalı, dezenformasyon yapmamalı ve gereksiz ayrıntıları vermemelidir. Yazılı basın olayları vahşet/dehşet olarak yorumlamak suretiyle toplumda infial yaratıcı pratiklerde bulunmamalı, suçu işleyen kimselerin aile ve çevrelerine yönelik kışkırtıcı içeriklere yer vermekten de kaçınmalı, öznel davranmayarak asıl işi olan haber vermeden sapmamalıdır. Bununla beraber gerek yazılı gerek ise görsel basın içeriklerinde çocuğun “çocuk” kimliğine vurgu yapılmalı, çocukları cinsel bir obje ya da salt bir nesne olarak gören zihniyetleri karşısına alan içerikleri sunmalı ve bireyleri çocukların karşılaşılabileceği olası tehlikeler konusunda bilgilendirmelidir. Basın çocuk cinayetleri konusunda özendirici içeriklere de yer vermemeli, çocuk cinayetlerini ortak bir dil ile kınamalardır.

Kaynaklar

- Atabek, N. & Uztuğ, F. (1998). Haberlerde Çerçeveleme ve Öne Çıkarma, *Kurgu Dergisi*, (15): 96-105.
- Aytaç, Ö. & Bal, İ. (1999). Medyanın Gözüyle Organize Suçlar ve The Best of Police, KHUKA (Kamu Hukuku Arşivi), Diyarbakır.
- Barlow, A. A. (2011). News Media Constructions of Male Perpetrated Intimate Partner Homicide, Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Degree of Doctor of Philosophy in the Department of Psychology University of Saskatchewan Saskatoon.
- Burkay, S. (2008). Teorik Çerçeve ve Suç, *ETHOS: Felsefe ve Toplumsal Bilimlerde Diyaloglar*, (2/4): 1-15.
- Centel, N., (2011). 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Cinsel Saldırı Suçu ve Cinsel Suçlar Değişiklik Tasarısı'nın Değerlendirilmesi, Fatih Üniversitesi Hukuk Fakültesi “Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar ve Yeni Yaklaşımlar Sempozyumu”, 4 Mayıs 2011.
- Civiloğlu, S.A. (2007). Çocuk Suçlular ve Çocuk Suçları, *Hukuk Gündemi* (8): 62-67.
- Cumhuriyet Gazetesi*, (2014). “Bakan'dan annelere: Çocuklara çığlık atmayı öğretin”, Erişim,http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/66515/Bakan_dan_annelere_Cocuklara_ciglik_atmayi_ogretin.html, 03.05.2014.
- Çalışkan, O. (2013). Toplumsal Rıza Üretimi Bağlamında 2010 Anayasa Referandumu ve Yazılı Basının Bu Süreçteki Rolü: Bir İçerik Analizi Uygulaması”, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkla İlişkiler Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Durur, K. E. (2011). İnşacı Yaklaşım İçinde Çerçeveleme Kuramı ve Haberin Çerçevesi, *Atatürk İletişim Dergisi* (2): 21 – 32.
- Ercanpolat, T. (2010). Basın İlanlarının Grafik Tasarım İlkelerine Göre Değerlendirilmesi: 1959-2009 Yılları Arasında Milliyet Gazetesi'nde Yayınlanan Arçelik Beyaz Eşya Basın İlanlarına Yönelik Bir İçerik Analizi, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.
- Erdoğan, R. (2013). Suç Mağdurlarının Korunmasında Sivil Toplum Kuruluşlarının Rolü: Avrupa Birliği-Türkiye Karşılaştırması, *Polis Bilimleri Dergisi*, 15 (2): 39-83.

- Gökçe, O. (2011). *İçerik Çözümlemesi*, Konya: Sel-Ün Yayınları.
- Göker, G. & Doğan, A. (2011). 2010 Referandumunda Türk Basınının Siyasal Gündemi: Hürriyet, Haber Türk, Zaman ve Yeni Şafak Örneğiyle, *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi* (2): 45-69.
- Greer, C., Davies, P. & Francis, P. (2007). *Victims, Crime and Society*, SAGE Publications Ltd.
- Güran, S.M. & Özaraslan, H. (2013). Çerçeveleme Teorisinin Halkla İlişkilerde Kullanımı, *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türkiyat Araştırmaları Dergisi* (34): 299-314.
- Kardam, F. (haz.), (2005). Türkiye'deki Namus Cinayetlerinin Pratikleri, Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Eylem Programı İçin Öneriler Sonuç Raporu, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu ve Nüfus Bilim Derneği.
- Kumar, S. K. (1993a). *Crime and the News Media*, Thesis (Ph. D.), Temple University, Philadelphia.
- Kumar, S. K. (2011b). *Crime and the News Media*, *Polis Bilimleri Dergisi*, Cilt 1 (3): s.17-26.
- Leurs, R. (2010). The 'star of evil': Child Murderer Marc Dutroux as a media personality, *Estudos em Comunicação* 7 (2): 1-23.
- Sert, G., Kurtoğlu, M., Akıncı A., & Seferoğlu, S. S. (2012). Öğretmenlerin Teknoloji Kullanma Durumlarını İnceleyen Araştırmalara Bir Bakış: Bir İçerik Analizi Çalışması, *Akademik Bilişim 2012*, Uşak Üniversitesi, Uşak.
- Şeker, M., Toruk, İ. & Sine, R. (2013). Töre Cinayetlerinin Türk Medyasında Sunumu: Mardin Katliamı, *Global Media Journal* (6): 166-195.
- Petrie, R. I. (1994). Looking at Evil: The Liverpool Child Murder, *Liverpool University JEB-P*, Spring: 20-24.
- Pollak, M. J. (2007). Crime in the News: How Crimes, Offenders and Victims Are Portrayed in the Media, School of Criminal Justice, *University at Albany Journal of Criminal Justice and Popular Culture*, 14 (1).
- Türk Dil Kurumu (TDK), (2014), "Suç", Erişim: www.tdk.gov.tr, 19.04.2014.
- Türk Dil Kurumu (TDK), (2014), "Mağdur", Erişim: www.tdk.gov.tr, 19.04.2014.
- Tıraşçı, Y. & Gören, S. (2007). "Diyarbakır'da Çocuk ve Adolesan Cinayetleri", *Dicle Tıp Dergisi*, Cilt 34, Sayı 2, s. 120-122.
- Uludağ, Ş. (2010). Vatandaşların Suç Korku (Güvenlik Endişesi) Seviyesine Etki Eden Faktörler ve Alınabilecek Önlemler: Malatya Örneği, *Polis Bilimleri Dergisi*, 12 (1): 1-28.
- Yalın, E. B., Bayram, Y. & Bekiroğlu, O. (2012), "Uluslararası Çatışma Olarak Mavi Marmara Olayı'nın Türk Yazılı Basınında Sunumu ve Toplumsal Siyasetin Üretilmesine Etkisi: Cumhuriyet, Hürriyet ve Zaman Gazetesi Örnekleri", Turgut Özal Uluslararası Ekonomi ve Siyaset Kongresi II. Küresel Değişim ve Demokratikleşme Bildiriler Kitabı, İnönü Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, s.227-243.
- Yegen, C. (2014). "İnternet Haberciliğinde Kadın Cinayeti Haberlerinin Sunumu: Posta Gazetesi Örneği", *The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication - TOJDAC*, July 2014, Volume 4, Issue 3, s. 15 - 28.
- Wright, M. J. (2007). Source Selection in Crime News: How Journalists' Evaluations of Credibility Influenced Coverage of the Patrick Dennehy Murder Case, The Faculty Graduate Division College of Communication, Texas Christian University Master Thesis.

Teşekkür

Bu çalışmada incelenen haberler T.C. Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü Devlet Enformasyon Sistemi (DES) kullanılarak elde edildiğinden yazar, T.C. Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü ile Basın Yayın Dairesi Başkanı Ali GÜNEŞ ve çalışmadaki katkıları nedeniyle T.C. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Sadullah ÇEBİ'ye teşekkürlerini sunar.